

övrigt i Sverige endast påträffad under sista decenniet i Mälar-trakten (Sdm, Vstm.)

Tetrops starki Chevr. Denna i Sverige nyligen upptäckta långhorning togs 11.6.80 i Halltorp som ny för Öland (C. Holmqvist in litt.). I övrigt känd från Skåne, Småland och Uppland och då utvecklingen sker i ask, som är vanlig på Öland, torde arten ha en mer vidsträckt utbredning där.

Altica aenescens Wse. Påträffad i hagen 1976, enda fyndet på Öland (Andersson & Danielsson 1980).

Cassida murraea L. Allmänt förekommande på *Inula* i östra delen av Halltorps-området. I övrigt mycket sällsynt på Öland och Gotland.

Apion cineraceum Wenck (*millum* Bach). Ett av de två svenska exemplaren har slaghåvats vid Halltorp (E. Wirén in litt.).

Anthonomus spilotus Redtb. är från Norden endast känd i det exemplar som sållats under ett risgärde i Halltorp (N. Bruce in litt.) och från Skåne.

Litteratur

- Anderberg, A. 1974. Tre märkliga kortvingefynd (Col. Staphylinidae). – Ent. Tidskr. 95: 201–202.
- Andersson, H. och Danielsson, R. 1980. Halltorps hage – Entomologisk inventering samt förslag till skötselåtgärder. – Ent. Mus., Helgonav. 3, Lund.
- Leiler, T. E. och Prütz, P. 1977. Nya landskapsfynd av skalbaggar (Coleoptera). – Ent. Tidskr. 98: 95–96.
- Lundberg, S. 1974. I Halltorps hage. – Sv. Turistför. Årsskri. pp. 193–200.
- Lundberg, S. 1975. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar 15 (Coleoptera). – Ent. Tidskr. 96: 8–13.
- Lundberg, S. 1976. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar 16 (Coleoptera). – Ent. Tidskr. 97: 15–20.
- Lundberg, S. 1977. Fynd av två för Norden nya skalbaggsarter (Coleoptera). – Ent. Tidskr. 98: 5–6.
- Lundberg, S. 1978. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar 17 (Coleoptera). – Ent. Tidskr. 99: 31–34.
- Palm, T. 1959. Die Holz- und Rinden-Käfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. – Opusc. Ent. Suppl. 16.

Recension

Dal, B. *Fjärilar i naturen. Europas dagfjärilar. Mellaneuropa*. Wahlström & Widstrand, Stockholm 1981. 132 sidor. ISBN 91-46-13647-9.

För ungefär tre år sedan utgavs den första delen i denna serie, den om Nordeuropa. Den andra delen, som behandlar de mellaneuropeiska dagfjärilarna, kom ut i början av sommaren. Med Mellaneuropa förstås här kontinenten ner till Sydfrankrike, Italien, Jugoslavien och södra Rumänien. De arter, som enbart förekommer på hög höjd (över 1 000 m), har inte tagits med. De kommer i nästa del.

Det mesta av det som bör sägas om denna bok har jag redan sagt i min recension av den första delen (Ent. Tidskr. 99: 153). Att nämna speciellt om den andra delen är att illustrationerna blivit ännu bättre, faktiskt. De flesta avbildningarna är oerhört bra och planschen med de fyra *Pieris*-arterna *napi*, *rapae*, *manni* och *ergane* är makalös.

I denna del ställs också större krav på utbildningens kvalitet, eftersom många arter är mycket lika varandra, exempelvis *Mellicta*- och *Pyrus*-arterna samt flera blåvingar.

En sak som nog inte är så lyckad med dessa böcker är principen att indela fjärilarna efter biotop, eftersom de flesta arterna inte är särskilt biotopbundna. Bättre är att göra som är brukligt, dvs sätta arterna i systematisk ordning så att det som är likt och kan förväxlas kommer intill varandra, vilket underlättar jämförelser. Författaren har kompromissat här och sammanfört de arter som är mycket lika varandra på samma uppslag med ena sidans vingar i utspänt skick, vilket för noggranna jämförelser är bättre än att visa fjärilen i en mera naturlig ställning. Jag förmodar att det i de återstående delarna inte går att bibehålla biotop-principen och att författaren måste återgå till den traditionella systematiska, vilket skulle hälsas med tillfredsställelse av många tror jag.

Per Douwes